ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 1980 *

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Κυρίως, προσφυγή ακυρώσεως της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως επί ενστάσεως που υποβλήθηκε στις 5 Ιουνίου 1978 βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων και στρεφόταν κατά της από 14 Μαρτίου 1978 αποφάσεως του Γενικού Διευθυντή του Κέντρου Ispra, ο οποίος αρνήθηκε να κάνει δεκτή αίτηση που υποβλήθηκε στις 2 Μαρτίου 1978 και αφορούσε την εφαρμογή πρόσφατα αναπροσαρμοσμένης τιμής συναλλάγματος για την απόδοση σε λίρες Ιταλίας των δαπανών ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως που ο προσφεύγων κατάβαλε σε γερμανικά μάρκα, τις οποίες αφορούσε η από 20 Δεκεμβρίου 1977 εκκαθάριση δαπανών του Γραφείου Εκκαθαρίσεως εξόδων της Ispra.

Διατακτικό της αποφάσεως:

Η Επιτροπή υποχρεούται να αποδώσει στον προσφεύγοντα το ποσό της διαφοράς μεταξύ των δαπανών ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως υπολογιζομένων με βάση την τιμή συναλλάγματος κατά την ημερομηνία παροχής των σχετικών υπηρεσιών, αφενός και των ιδίων δαπανών υπολογιζομένων με βάση την τιμή συναλλάγματος κατά το τρίμηνο εντός του οποίου έλαβε χώρα η καταβολή των αποδοτέων δαπανών.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε να γίνει δεκτή η προσφυγή και, κατά συνέπεια:

— να κριθεί ανίσχυρο, από 1ης Ιουλίου 1976, το σύστημα που συνεπάγεται η εφαρμογή, στην περίπτωση των δαπανών ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων στη Γερμανία, της αποφάσεως C/2981/74 της Επιτροπής της 6ης Νοεμβρίου 1974 (παράρτημα 2, σημείο 2) και των διατάξεων εφαρμογής της 5ης Μαρτίου 1975 που θέσπισε το Κεντρικό Γραφείο το αρμόδιο για θέματα του Συστήματος Υγειονομικής Ασφαλίσεως (σημείο 2 — εκκαθάριση δαπανών),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.